

знаете. Ти ще кажешъ: Господи, азъ вече живѣя въ Тебе. Ти си ми далъ този умъ, който имамъ. Ти си ми далъ тазъ сила, която имамъ. Ти си ми далъ живота, и въ името на всичко това, което Си ми далъ, искамъ да Ти служа. Дай ми една малка мисълъ, съ която да разбера, да почувствувамъ, че Ти Си благоволилъ къмъ мене! И довчера, като се върна при Тебе, пакъ ще Ти благодаря. И ако всѣки постъпва така, всичко ще върви като онази рѣка по медъ и масло. Това да ви бжде молитвата. Ако жената, като стане сутринъ, постъпи така, мъжътъ ѝ ще бжде като светия, бѣщата ще бждатъ като ангели — и всички въ къщи ще бждатъ весели доволни. Или вие ще ми кажате: Учителю, ние сме правили този опитъ, но не върви! Не сте го правили. Ето, азъ съмъ го правилъ и върви, той дава добри резултати, безъ никакво изключение. Но трѣбва да бждете искрени. Като отидете при нѣкой вашъ приятелъ, погледнете го тъй, че той да почувствува Любовта ви. Не е достатъчно само да го пригърнешъ. Като отидете при чешмата, тя казва: „Азъ извирамъ, азъ давамъ, но трѣбва да влѣзе въ васъ.

„Давамъ ви всѣка власт“. Туй благо, тази властъ, която ни е дадена, трѣбва да се използва надъ змиитѣ, надъ скорпиитѣ. Всички отрицателни качества на нашето сърце, на ашия умъ, трѣбва вече да се подчинятъ на Божественото въ насъ. Нѣкой казва: азъ съмъ малко сприхавъ човѣкъ. Много хубаво, отлична черта е това, че си сприхавъ, но сприхавиятъ човѣкъ трѣбва да се прѣвърне въ единъ дѣятеленъ човѣкъ. — Ама азъ съмъ малко гнѣвливъ. Гневливия човѣкъ трѣб-